

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudkyň Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobkyně: X
sídlem X
zastoupena advokátkou Mgr. Janou Zwyrtek Hamplovou
sídlem Olomoucká 36, 789 85 Mohelnice

proti

žalovanému: Odvolací finanční ředitelství
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2020, č. j. X

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 29. 5. 2020, č. j. X, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se domáhá zrušení shora identifikovaného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný změnil platební výměry Finančního úřadu pro Liberecký kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 25. 11. 2019, a to č. j. X, kterým byl žalobkyni vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně do Národního fondu ve výši 696 297 Kč, a č. j. X, kterým jí byl vyměřen

odvod za porušení rozpočtové kázně do státního rozpočtu ve výši 40 959 Kč, tak, že změnil odvod do Národního fondu na částku 278 519 Kč a odvod do státního rozpočtu na částku 16 234 Kč. V ostatním zůstal výrok platebních výměrů beze změn. Celkem tedy bylo žalobkyni uloženo odvést 294 753 Kč.

2. Žalobkyni byly Ministerstvem životního prostředí České republiky (dále jen „MŽP“ nebo „poskytovatel“) na základě Rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 8. 6. 2015, č. j. X (dále jen „Rozhodnutí“), jehož nedílnou součástí jsou Podmínky poskytnutí dotace (dále jen „Podmínky“), Technická a finanční příloha a Stanovení finančních oprav, které se použijí pro výdaje financované z OPŽP v případě porušení zákonných ustanovení a závazných požadavků poskytovatele dotace při zadávání veřejných zakázek (dále jen „Stanovení finančních oprav“), poskytnuty peněžní prostředky v rámci Operačního programu Životního prostředí (dále jen „OPŽP“) na realizaci projektu s názvem „X X“, a to z 85 % z Fondu soudržnosti (tj. 2 785 186,50 Kč) a z 5 % ze státního rozpočtu (tj. 163 834,00 Kč), peněžní prostředky byly na účet žalobkyně připsány dne 12. 8. 2015, 10 % činily vlastní zdroje žalobkyně (tj. 327 669,50 Kč). Celkové výdaje projektu tedy činily 3 277 890 Kč.
3. Účelem dotace bylo omezování prašnosti z plošných zdrojů, tj. pořízení samosběrného čistícího vozu. V rámci realizace projektu byla žalobkyně dle oddílu B bod 3 písm. a) Podmínek povinna dodržovat pravidla pro zadávání zakázek stanovená v čl. 7 Směrnice MŽP č. 6/2014 (dále jen „Směrnice“) a v Závazných pokynech pro žadatele a příjemce v OPŽP. Dle Směrnice byla žalobkyně povinna dodržovat zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění.
4. Správce daně zahájil u žalobkyně daňovou kontrolu dne 13. 7. 2018. Jejím předmětem bylo prověření plnění podmínek čerpání dotace dle shora označeného Rozhodnutí a případné stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně dle zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), v rozhodném znění (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“).
5. Ve zprávě o daňové kontrole, která byla s žalobkyní projednána dne 19. 11. 2019, správce daně dospěl k závěru, že žalobkyně porušila rozpočtovou kázeň následujícím způsobem:
 - kontrolní zjištění č. 1 – při zadávání podlimitní veřejné zakázky na dodávku porušila § 6 zákona o veřejných zakázkách, a to zásadu zákazu diskriminace, v návaznosti na § 45 odst. 3 téhož zákona, když v technických parametrech vymezila předmět veřejné zakázky diskriminujícím způsobem;
 - kontrolní zjištění č. 2 – při uveřejňování výsledků zadávacího řízení nedodržela termíny stanovené v § 83 odst. 1, § 85 odst. 4, § 147a odst. 2 a 3 zákona o veřejných zakázkách.
6. Popsaným postupem došlo k porušení podmínky stanovené v oddílu B bodu 3 písm. a) Podmínek. Došlo tak k neoprávněnému použití poskytnutých peněžních prostředků ve smyslu § 3 písm. e) zákona o rozpočtových pravidlech, a tím k porušení rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1 písm. b) téhož zákona. Správce daně podle ustanovení části B bodu 11 Přílohy č. 3 Rozhodnutí – Stanovení finančních oprav, stanovil shora označenými platebními výměry ze dne 25. 11. 2019 odvod za porušení rozpočtové kázně ve vztahu ke kontrolnímu zjištění č. 1 ve výši 25 % z částky dotace použité na financování veřejné zakázky (z částky 2 785 186,50 Kč z prostředků Fondu soudržnosti a z částky 163 833,99 Kč ze státního rozpočtu), tj. ve výši 696 296,62 Kč a ve výši 40 958,49 Kč.
7. Žalobkyně se proti platebním výměrům odvolala, uplatnila prakticky stejné námitky jako v žalobě. Žalovaný napadeným rozhodnutím změnil platební výměry tak, že snížil výši odvodu do Národního fondu na částku 278 519 Kč a do státního rozpočtu na částku 40 959

Kč. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že žalobkyně porušila oddíl B bod 3 písm. a) Podmínek porušením povinností dle § 6 zákona o veřejných zakázkách. Žalobkyně byla veřejný zadavatel ve smyslu § 2 odst. 2 písm. c) zákona o veřejných zakázkách, byla povinna dodržovat zásady uvedené s § 6 tohoto zákona, tj. zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2020, č. j. 4 Afs 269/2019-36, podle kterého je přípustné, aby obec při realizaci veřejné zakázky užila své vlastní úvahy, která se však musí pohybovat v rámci pravidel pro poskytování dotací. Podle žalovaného stanovila žalobkyně technické parametry poptávaného čistícího stroje velmi podrobně. Některé z nastavených technických parametrů jako např. minimální či maximální celková hmotnost vozidla při požadavku na řidičské oprávnění skupiny B a požadavek na minimální hmotnost byly nadbytečným parametrem. Takto mohli být znevýhodněni určití výrobci či potencionální dodavatelé, nejen v ČR, ale i EU. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 12. 2011, č. j. 9 Afs 37/2011-82. Správce daně provedl porovnání technických parametrů stanovených v zadávací dokumentaci s parametry, které uvádějí výrobci a obchodníci u dodávaných strojů na úklid cest a silnic, tímto prověřením technických parametrů vybral stroje, které naplňují předmět veřejné zakázky, a zjistil, že z počtu 9 nabízených strojů parametry stanovené v zadávací dokumentaci vyhovují pouze zametacímu vozu X, jehož nákup byl na základě zadávacího řízení realizován. Žalovaný popsal, že nabídku podali 3 uchazeči, společnost X byly vyřazena pro nesplnění jednoho z požadavků, ostatní dva uchazeči X a X. nabízeli stejný typ vozidla X, hodnotící komise vybrala nabídku druhého uchazeče s nižší nabídkovou cenou, která byla jediným hodnotícím kritériem. Dále se žalovaný ztotožnil s kontrolním zjištěním správce daně, podle něhož žalobkyně porušila povinnosti dle § 83 odst. 1, § 85 odst. 4 a § 147a odst. 2, 3 zákona o veřejných zakázkách, čímž došlo k porušení oddílu B bodu 3 písm. a) Podmínek. Přestože žalobkyně použila dotaci v souladu s Rozhodnutím na daný účel, došlo k porušení rozpočtové kázně porušením podmínek, za nichž byla dotace poskytnuta. Dále se žalovaný vyjadřoval k důvodům, na jejichž základě přistoupil ke snížení odvodu nikoli ve výši 25 % z částky dotace použité na financování veřejné zakázky dle pravidel oddílu C bodu 5 Podmínek (Tabulka postihů za porušení pravidel zadávání veřejných zakázek), nýbrž ve výši pouze 10 %. Ve shodě se správcem daně žalovaný konstatoval použití peněžních prostředků na stanovený účel, dále přihlédl i k tomu, že z nezákonného postupu neplyne záměr žalobkyně peněžní prostředky zneužít, přičemž současně bylo do jisté míry zachováno konkurenční prostředí, neboť byly podány alespoň 3 konkurenční nabídky, z toho 2 vstoupily do procesu hodnocení, čímž nedošlo k narušení hospodářské soutěže natolik, aby byla užita nejvyšší sazba poskytovatelem stanoveného odvodu. Ačkoli bylo zjištěno další pochybení u veřejné zakázky, dle oddílu A bodu 3 Stanovení finančních oprav plyne, že míra odvodu se nesčítá, je uplatněn nejvyšší odvod, proto nebyl stanoven odvod v souvislosti s kontrolním zjištěním č. 2. Žalovaný odmítnul námitky týkající se legitimního očekávání.

II. Žaloba

8. Včasnou žalobou požadovala žalobkyně rozhodnutí žalovaného zrušit. Žalobkyně hodnotila pozitivně, že žalovaný snížil odvody za porušení rozpočtové kázně, nadále nesouhlasila se závěrem, že v technických parametrech vymezila předmět veřejné zakázky diskriminujícím způsobem. Důvodnosti jejích argumentů nasvědčuje i snížení původně nařízeného odvodu v řádech statisíců.

9. Podle ní vychází závěr žalovaného o diskriminačním jednání žalobkyně pouze ze subjektivní úvahy, která není ničím prokázána. Sám fakt, že žalobkyně obdržela pouze dvě nabídky, nemůže být důkazem o diskriminaci, žalobkyni nelze klást k tíži malou aktivitu zájemců. Průzkumem trhu jen prostřednictvím webových stránek různých výrobců nelze tvrdit, že požadovanou konfiguraci tito nebo jiní výrobci nejsou schopni dodat, nelze proto dojít k závěru, že žalobkyně stanovila podmínky diskriminačně. Správce daně povrchním zkoumáním bez jakékoli obsahové relevance zjistil zdánlivé skutečnosti, tyto subjektivně vyhodnotil a došel k neopodstatněným závěrům.
10. Žalobkyně nepopřela minoritní formální nedostatky, ty však nemohly mít vliv na podstatu veřejné zakázky. Žalobkyně udělala vše pro kvalitní průběh zakázky, najala si Agenturu regionálního rozvoje Libereckého kraje, obsah zakázky určila v rámci samostatné působnosti tak, aby byl naplněn její účel. Žalobkyni nelze nutit, aby ponechala větší prostor pro nabídky jiného obsahu, konfigurace dodávky je běžnou praxí. Žalobkyně nemohla z pouhého nahlédnutí na web poznat, zda některý dodavatel poptávaný předmět umí vyrobit. Porušené podmínky neměly žádný vliv na obsah zakázky, proces ani transparentnost. Dotace byla využita řádně a účelově správně, což mělo být zohledněno v souladu s principem principu proporcionality
11. Dále žalobkyně namítala, že nemůže být zasaženo do legitimní samostatné úvahy obce, jako samosprávná obec si může přesně říct, co po dodavateli žádá, musí myslet hlavně na sebe, nikoli na potencionální dodavatele. Žalobkyně odkázala na Evropskou chartu místní samosprávy, konkrétně čl. 9 odst. 7, a právní větu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2014, č. j. 4 Afs 215/2014, závěry rozsudku sp. zn. 9 Afs 202/2007, či judikát tehdejšího Nejvyššího správního soudu z roku 1932, týkající se vlastního správního uvážení obce a principu proporcionality, který se musí uplatnit.
12. V závěru žaloby se žalobkyně dovolávala principu legitimního očekávání, zmiňovaného např. v nálezů Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 690/01. Porušení principu legitimního očekávání došlo tím, že sám poskytovatel dotace nikdy nezpochybnil postup žalobkyně v žádné z etap realizace projektu. Tento princip je zakotven jako standard mající chránit aktiva, jejichž realizaci může nositel oprávnění legitimně očekávat, v tomto duchu jej také vykládá Evropský soud pro lidská práva, i Evropský soudní dvůr mj. pro podpory. Žalobkyně zdůraznila, že princip legitimního očekávání je spojován s principem právní jistoty a principem spravedlnosti.

III. Vyjádření žalovaného

13. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný setrval na svých závěrech, uvedl shodné skutečnosti jako v odůvodnění napadeného rozhodnutí.
14. K námitce týkající se diskriminačního nastavení kvalifikačních předpokladů žalovaný odkázal na body [35] až [40] napadeného rozhodnutí, kde také uvedl, že Agentura pouze zajišťovala administrativu, nijak se nepodílela na tvorbě technických parametrů a zakázky a byla závislá na podkladech dodaných žalobkyní. Dále žalovaný odkázal na body [42] až [50] rozhodnutí. Žalobkyně stanovila technické parametry poptávaného čistícího stroje v zadávací dokumentaci velmi podrobně, některé z nastavených technických parametrů byly stanoveny nadbytečně a takto stanovené technické parametry mohly znevýhodnit určité výrobce či potencionální dodavatele. Tímto jednáním žalobkyně diskriminovala nejen na potencionální dodavatele v ČR, ale i EU, což mohlo významně ovlivnit výsledek zadávacího řízení. Správce daně provedl porovnání technických parametrů stanovených v zadávací dokumentaci s parametry, které uvádějí výrobci a obchodníci u dodávaných strojů na úklid

cest a silnic, a zjistil, že z počtu 9 nabízených strojů parametry stanovené zadávací dokumentací vyhovují pouze 1 zametacímu vozu, a to vozu X, jehož nákup byl žalobkyní na základě zadávacího řízení realizován.

15. Vliv porušení podmínek dotace na obsah zakázky, proces či transparentnost, tedy princip proporcionality, byl žalovaným zohledněn, žalovaný snížil původně správcem daně stanovený odvod za porušení rozpočtové kázně. Touto otázkou se žalovaný zabýval v bodech [54] až [67] rozhodnutí, kde zohlednil okolnosti svědčící ve prospěch žalobkyně, a proto dospěl k závěru, že odvod ve výši 25 % neodpovídá principu proporcionality a odvod snížil na 10 % z částky dotace použité na financování veřejné zakázky. Žalovaný dodal, že ve vztahu ke kontrolnímu zjištění č. 2 nebyl samostatný odvod za porušení rozpočtové kázně stanoven, neboť dle Stanovení finančních oprav se odvody nesčítají, ale má být uplatněn nejvyšší odvod.
16. Námitku ingerence do samosprávy žalovaný označil za nedůvodnou. Odkázal na usnesení Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2661/19 ze dne 3. 9. 2019 ve věci obec Valašská Bystřice, kde byla námitka ingerence do samosprávy odmítnuta. Postoj judikatury k této problematice musí být právní zástupkyni žalobkyně znám, neboť v tehdy řešené věci zastupovala stěžovatelku. Ústavní soud uvedl, že na obec je třeba nahlížet jako na osobu soukromého práva, která nebyla povinna dotaci přijmout, a rozhodla-li se dotaci přijmout, musí přistoupit na podmínky, na jejichž plnění stát vázal poskytnutí a čerpání dotace. Stejný závěr učinil také Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 4. 2020, č. j. 4 Afs 269/2019-33, ve věci Pardubický kraj, na který žalovaný v napadeném rozhodnutí odkázal.
17. K tvrzenému porušení principu legitimního očekávání žalovaný uvedl, že žalobkyně nepředložila žádné důkazní prostředky ke svému tvrzení, že byl porušen princip legitimního očekávání. Žalovaný odkázal na bod [30] rozhodnutí, v němž odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 9. 2012, č. j. 1 Afs 59/2012-34, ve věci Povodí Labe, státní podnik, kde byla tato otázka řešena s tím, že musí dojít ke konkrétnímu ujištění ze strany poskytovatele dotace, které takové očekávání může u daňového subjektu vzbudit. A jak uvedl bodech [68] až [73] rozhodnutí, samotný fakt, že poskytovatel dotace v průběhu realizace projektu nezpochybnil jeho kroky, nemůže založit legitimní očekávání o správnosti svého postupu. Žalovaný zdůraznil, že kontrolu dodržení podmínek dotace provádí pouze orgány finanční správy. K této otázce se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 10. 5. 2017, č. j. 2 Afs 334/2016-42, jehož citace je uvedena v bodu [31] napadeného rozhodnutí. Žalovaný v souvislosti s dodržením podmínek poskytnutí dotace zmínil důkazní břemeno žalobkyně.
18. Napadené rozhodnutí bylo podle přesvědčení žalovaného vydáno v souladu se zákonem, žalovaný proto navrhoval, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítnul.

IV. Posouzení věci krajským soudem

19. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s. s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
20. Z § 3 písm. e) ve spojení s § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech, ve znění účinném v době porušení rozpočtové kázně, tj. do dne 20. 12. 2015, vyplývá, že porušením rozpočtové kázně je neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státního fondu, Národního fondu nebo státních

finančních aktiv jejich příjemcem; neoprávněným použitím poskytnutých peněžních prostředků se rozumí jejich výdej, jehož provedením byla porušena povinnost stanovená právním předpisem, rozhodnutím, případně dohodou o poskytnutí těchto prostředků, nebo porušení podmínek, za kterých byly příslušné peněžní prostředky poskytnuty; dále se jím rozumí i to, nelze-li prokázat, jak byly tyto peněžní prostředky použity.

21. Mezi účastníky není sporu o tom, že porušení podmínek, za nichž byla dotace na předmětný projekt žalobkyni poskytnuta na základě shora označeného Rozhodnutí, včetně Podmínek, které byly jeho nedílnou součástí, je porušením rozpočtové kázně dle shora uvedených ustanovení, jež je v podle § 44a odst. 3 písm. a) a d) zákona o rozpočtových pravidlech stiženo odvodem za porušení rozpočtové kázně do státního rozpočtu, resp. do Národního fondu. Dle § 44a odst. 4 písm. a) uvedeného zákona přitom platí, že odvod za porušení rozpočtové kázně činí v případě neoprávněného použití prostředků dotace pevnou částku podle § 14 odst. 6, nebo pokud v rozhodnutí o ní bylo uvedeno jedno nebo více procentních rozmezí nebo pevný procentní podíl pro stanovení nižšího odvodu za porušení rozpočtové kázně podle § 14 odst. 6, finančním úřadem stanovenou částku vycházející z procentního rozmezí nebo pevného procentního podílu uvedeného v rozhodnutí, a to pro každý jednotlivý případ; při stanovení částky odvodu vezme finanční úřad v úvahu závažnost porušení povinnosti, jeho vliv na dodržení účelu dotace a hospodárnost uložené sankce.
22. Žalobkyně také nezpochybňuje, že dle oddílu B bodu 3 písm. a) Podmínek byla jako příjemce dotace povinna dodržovat pravidla pro zadávání zakázek v čl. 7 Směrnice MŽP č. 6/2014 a v Závazných pokynech pro žadatele a příjemce OPŽP, a vždy dodržovat zásady

transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Podle čl. 7 Směrnice byla žalobkyně jako příjemce dotace povinna dodržovat zákon o veřejných zakázkách.

23. Jádrem sporu v dané věci je posouzení, zda žalobkyně při zadávání veřejné zakázky s předmětem „*Pořízení stroje na úklid cest nebo silničních komunikací ? Oldřichov v Hájích*“ postupovala v souladu s § 6 zákona o veřejných zakázkách a dodržela zásadu zákazu diskriminace.
24. Nepochybně bylo věcí žalobkyně jako žadatele o dotaci a zadavatele, aby vymezila předmět veřejné zakázky. Při tomto počínání byla povinna vycházet ze smyslu stanovených pravidel, jimiž bylo zajistit transparentní a maximálně hospodárné nakládání s veřejnými prostředky, a za tím účelem respektovat zásady stanovené v § 6 zákona o veřejných zakázkách. V obecné rovině je třeba přitakat žalovanému, že z práva na samosprávu žalobkyni jako nižšímu územnímu samosprávnému celku nevyplývá širší prostor, než jaký má při zadávání veřejné zakázky jakýkoli jiný žadatel o dotaci. Na poskytnutí dotace není právní nárok, příjemci dotace jsou povinni respektovat podmínky dotace, k nimž se dobrovolně zavázali, a jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 4. 2020, č. j. 4 Afs 269/2019-36: „*Jen ze specifického postavení stěžovatele v rámci veřejné správy není možné dovozovat odlišná pravidla pro čerpání dotace, resp. že by stěžovatel podmínky poskytnutí dotace nemusel dodržovat.*“ V tomto směru žalovaný příhodně odkázal také na závěry usnesení Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2661/19 ze dne 3. 9. 2019, ve kterém k obdobně vedené argumentaci právem obce na samosprávu Ústavní soud uvedl, že dotace je dobrodiním státu, čemuž odpovídá i jeho oprávnění svázat příjemce dotace určitými, a to i přísnými podmínkami. A pokud se obec rozhodla dobrovolně dotaci přijmout, je třeba na ni pohlížet obdobně jako na subjekt soukromého práva, a proto byla povinna

respektovat dotační podmínky, v tomto ohledu k žádnému zásahu do práva na samosprávu nedochází. Uvedené Ústavní soud konstatoval, přestože obec jako stěžovatelka byla sankcionována za porušení rozpočtové kázně za situace, kdy finanční prostředky poskytnuté formou dotace nezpronevěřila ani s nimi jinak ne hospodárně nenaložila. Pro posouzení, zda žalobkyně postupovala v souladu s § 6 zákona o veřejných zakázkách, je tak třeba aplikovat veškeré doktrinální i judikaturní závěry vztahující se k zákazu postupovat při zadávání veřejných zakázek diskriminačně.

25. Účelem zadávacího řízení je omezit okruh dodavatelů pro účely uzavření smlouvy a vybrat vhodného dodavatele k uzavření smlouvy na plnění veřejné zakázky. Toto se děje prostřednictvím nastavení podmínek zadání veřejné zakázky, včetně technických podmínek dle § 45 zákona o veřejných zakázkách, prostřednictvím nastavování kvalifikačních předpokladů, samotný výběr probíhá prostřednictvím hodnocení na základě předem stanovených kritérií. Tyto skutečnosti musí být nastaveny tak, aby nedocházelo k nedovolenému omezování hospodářské soutěže.
26. K porušení zásady zákazu diskriminace soud stručně uvádí (s ohledem na vyčerpávající výklad podaný žalovaným v bodech [28] až [33] napadeného rozhodnutí), že projevem porušení této zásady je objektivní nemožnost určitého dodavatele ucházet se o účast v zadávacím řízení z důvodu, že požadavky byly zadavatelem nastaveny nepřiměřeně, tj. z pohledu dodavatele diskriminačně. Jak bylo uvedeno shora, zadavatel při zadání veřejné zakázky stanoví řadu požadavků a podmínek, které vymezují předmět veřejné zakázky, mezi které se řadí technické podmínky. Těmi se dle § 45 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách rozumí v případě dodávek nebo služeb vymezení charakteristik a požadavků na dodávky nebo služby stanovené objektivně a jednoznačně způsobem vyjadřujícím účel využití požadovaného plnění zamýšlený zadavatelem. Podle § 45 odst. 3 uvedeného zákona platí, že technické podmínky nesmí být stanoveny tak, aby určitým dodavatelům zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely neodůvodněné překážky hospodářské soutěže. Bezdůvodně přísné nastavení technických podmínek zadavatelem může neoprávněně znevýhodnit určité dodavatele, přičemž předmět dané zakázky by mohli plnit i tito jiní dodavatelé, kteří jsou ze zadávacího řízení vyloučení z důvodů nadbytečných technických podmínek zadavatele. Stanovené technické požadavky na předmět plnění veřejné zakázky musí být zadavatelem vždy zdůvodnitelné.
27. Žalobkyně v zadávací dokumentaci uvedla mj. technickou specifikaci čistícího vozu prostřednictvím celé řady technických požadavků, které má čistící vůz splňovat, včetně např. min. pojezdové rychlosti 35 km/h, min. hmotnosti vozu 2,5 t, max. hmotnosti vozu 3,5; jako požadavek pro obsluhu bylo vyžadováno řidičské oprávnění skupiny B, atd. Nabídku podali 3 zájemci, uchazeč č. 2 (X) byl vyřazen pro nesplnění technického požadavku na dvoulístnou kabinu, ostatní dva uchazeči postoupili do výběru, hodnotící komise vybrala uchazeče č. 3 společnost X jehož nabídka obsahovala nejnižší nabídkovou cenu, přičemž tento uchazeč nabízel shodný čistící stroj jako uchazeč č. 1 X.
28. Pokud správce daně technické parametry předmětu zakázky, které žalobkyně stanovila v zadávací dokumentaci, porovnal s parametry strojů na úklid cest a silnic, které uvádějí výrobci a ostatní obchodníci na jejich webových stránkách, a dospěl k závěru, že jiný čistící stroj žalobkyní nastaveným technickým podmínkám nevyhovuje, nelze takovému postupu upřít relevanci. Jednalo se o zjištění běžně dostupných technických údajů, které bylo možné jednoduše porovnat s žalobkyní nastavenými technickými podmínkami, jimž má předmět zakázky vyhovovat. Žalobkyně byla s těmito konkrétními zjištěními správce daně v průběhu daňové kontroly seznámena, nic jí nebránilo, aby předložila vlastní

důkazní prostředky zjištění správce daně zpochybňující. Např. vyjádření výrobců a obchodníků se stroji na úklid a čištění silnic, jež by konkrétní zjištění správce daně ohledně jednotlivých technických parametrů čistících strojů a závěr, že technickým parametrům specifikovaným v zadávací dokumentaci odpovídá jediné zametací stroj X, vyvrátila.

29. Soud se ztotožnil se závěry orgánů finanční správy, že žalobkyně stanovila charakteristiku a požadavky na poptávaný čistící stroj, který nepředstavuje atypickou dodávku, natolik podrobně, přičemž některé z nastavených technických podmínek byly stanoveny nadbytečně, že takto definované technické podmínky mohly v rozporu s § 45 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách znevýhodnit určité výrobce či potencionální dodavatele. Tímto jednáním žalobkyně diskriminovala potenciální výrobce či dodavatele, což mohlo významně ovlivnit výsledek zadávacího řízení. Žalobkyni nelze přitakat, jak soud vysvětlil shora v obecné rovině, že při zadání zakázky byla limitována jen svým přáním uvést přesné zadání zakázky dle svých požadavků, bez ohledu na dopad zadání předmětu veřejné zakázky do hospodářské soutěže.
30. Správce daně a žalovaný tak dospěli ke správnému závěru, že žalobkyně porušila zásadu zákazu diskriminace v rozporu s povinnostmi dle oddílu B bodu 3 písm. a) Podmínek a svým jednáním porušila rozpočtovou kázeň ve smyslu ustanovení § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech. Skutečnost, že byla dotace využita účelově správně, jak na to poukazuje žalobkyně, na tomto závěru nemůže ničeho změnit (srov. shora uvedené závěry usnesení Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2661/19 ze dne 3. 9. 2019).
31. V napadeném rozhodnutí byl žalovaným aplikován princip proporcionality. Nedostatky v oblasti informovanosti, správcem daně zahrnuté pod kontrolní zjištění č. 2, neměly vliv na stanovení výše odvodu, jak vyplývá ze zprávy o daňové kontrole (str. 10, odst. 3) i bodu [66] napadeného rozhodnutí. Ke kontrolnímu zjištění č. 2 nebyl samostatný odvod za porušení rozpočtové kázně stanoven, neboť dle oddílu A bodu 3 Stanovení finančních oprav se odvody nesčítají, ale je uplatněn nejvyšší odvod. Vliv porušení podmínek dotace na obsah zakázky, proces či transparentnost byl žalovaným v napadeném rozhodnutí zohledněn, žalovaný snížil původně správcem daně stanovený odvod za porušení rozpočtové kázně z 25 % na 10 % z částky použité na financování projektu. V podrobnostech si soud dovolí odkázat na body [54] až [67] rozhodnutí, kde žalovaný rozvedl skutečnosti, které svědčí ve prospěch žalobkyně. Žalovaný nepominul, že čerpané peněžní prostředky byly žalobkyní použity na stanovený účel a pořízený čistící vůz byl využíván ke snížení prašnosti. Žalovaný také přihlédl k tomu, že do jisté míry se podařilo zachovat konkurenční prostředí, když do výběru postoupili 2 uchazeči.
32. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že je to zásadně příjemce dotace, kdo je povinen při nakládání s rozpočtovými prostředky dodržovat jednotlivé podmínky, za nichž mu byla dotace jako jisté dobrodiní státu poskytnuta, a proto za dodržení dotačních podmínek odpovídá výlučně žalobkyně jako příjemce dotace. K tomu soud odkazuje na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 Afs 15/2012-38 či ze dne 19. 9. 2012, č. j. 1 Afs 59/2012-34, z nichž vyplývá, že za dodržení všech podmínek dotací jsou výlučně odpovědní příjemci podpor a pokud poskytovatel finančních prostředků opomněl upozornit příjemce dotace na nesrovnalosti při provádění projektu, nevylučuje to ani neomezuje takovou odpovědnost. Žalovaný tedy správně v bodu [70] rozhodnutí konstatoval, že samotný fakt, že poskytovatel dotace v průběhu realizace projektu nezpochybnil kroky žalobkyně, nemůže založit legitimní očekávání o správnosti jejího postupu. Argumentace žalobkyně, že si najala Agenturu regionálního

rozvoje Libereckého kraje, aby zajistila kvalitní procesní průběh zakázky, je z tohoto pohledu rovněž irelevantní. Soud k dané otázce odkazuje na závěry žalovaného v bodu [39] rozhodnutí, jimž žalobkyně nikterak neoponovala. Soud se ztotožnil i se závěrem žalovaného uvedeným v bodu [69] rozhodnutí, že žalobkyni se ze strany příslušného orgánu, v jehož kompetenci je kontrola plnění dotačních podmínek a stanovení odvodů za porušení rozpočtové kázně, nedostalo takového ujištění, které by v ní mohlo vzbudit legitimní očekávání, jehož se dovolává (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 19. 9. 2012, č. j. 1 Afs 59/2012-34, či ze dne 30. 10. 2012, č. j. 1 Afs 60/2012-31).

V. Závěr a náklady řízení

33. Soud tedy považuje napadené rozhodnutí za zákonné. Žalobu s odkazem na shora uvedené argumenty shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnul.
34. Ve věci rozhodoval, aniž nařídil ústní jednání, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalobkyně i žalovaného.
35. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, ten ale náhradu nákladů řízení nežádal, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec běžné činnosti správního orgánu nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 7. říjen 2020

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu